Reuerendiſſimi in chriſto patris et dñi: domini
Hugonis de ſancto Charo: ſacroſanctę eccleſię
Romanę Tituli ſanctę Sabinę Cardinalis p̄mi
de ordine diui Dominici: in Poſtillam ſup Ec-
cleſiaſten: Prologus.

Ps. 85. Beatus vir cuius eſt auxiliũ abs te/aſcen
ſiones in corde ſuo diſpoſuit in valle la/
chrymarũ ĩ loco quē poſuit. Hoc intelli
giꝫ cõiter de q̄libet fideli: q̄ ĩ hac valle la
chrymaꝝ poſit⁹/aſcēſiões a t̃ra ad cęlũ
ĩ corde ſuo diſpoſuit: q̄s aſcēſiões ſym/
phonides ille dauid nobis ĩ cantico gra/
duũ.xv.pſalmorũ myſtice demõſtrauit.
Specialiꝫ aũt intelligiꝫ hoc de ſalomo/
ne filio dauid: q̄ in corde ſuo aſcenſiones tres/repletus ſpũ dei
quodã miro mõ diſpoſuit. Quaꝝ p̄ma ē incipientium: ſecũda/
ꝓgredientiũ: tertia/ ꝑfectoꝝ ſiue ꝑuenientiũ. Prima eſt ĩ mũ
do bñ viuere: ſecũda eſt mũdũ cõtemnere: tertia/ſup̃ mũdũ in
deo ꝑ cõtemplationē quieſcere. Hęc eſt via tridua: de q̄ Exo.
viij.g. Viã triũ dierũ ꝑgem⁹ ĩ ſolitudinē: ⁊ ſacrificabim⁹ dño
deo nr̃o. Hoc eſt triplex paſcha. Primũ in ęgypto: Exo.xij.
Secũdũ in deſerto: Numeri.ix. Tertiũ trans iordanē in gal/
galis: Ioſue.v. Hic eſt triplex funiculus qui difficile rumpiꝫ:
Eccś.iiij.c. Hoc eſt triplex oſculũ ſpõſę. Primũ ad pedes: ſe/
cũdũ ad man⁹: tertiũ ad os. Iuxta hũc triplicē aſcēſum/ ſalo/
mon triplicē librũ conpoſuit.ſ. Prouerbia/Eccliaſten/Canti/
cacanticoꝝ. In p̄mo docet bñ vti mũdo: in ſecũdo cõtemnere
mundũ: ĩ tertio ſponſi amplexib⁹ ⁊ oſculis anhelare. In p̄mo
docet vitia deteſtari: ĩ ſecũdo bñ oꝑari: ĩ tertio deũ cõtēplari.
Primũ viã p̄parat ad ſecũdũ: ſecũdũ ad tertiũ. Primo em̃ ē
declinatio mali: ſecũdo oꝑatio boni: tertio cõtēplatio dei. Vñ
Ps. 33. Ps. Declina a malo ⁊ fac bonũ: inq̄re pacē ⁊ ꝑſeq̄re eã. Hoc ē
Ps. 118. qđ ipſemet ſibi alibi rogat/dicēs: Bonitatē ⁊ diſciplinã ⁊ ſciē/
tiã doce me. Scientiã bene cõuerſandi in medio prauę ⁊ ꝑuer/
ſę natiõis: et h̄ docuit ſalomon filius ei⁹ in Prouerbijs. Diſci/
plinã/mundũ ⁊ oĩa trãſitoria cõtemnēdi: hoc docuit in Eccle/
ſiaſte. Bonitatē dei/ dulcedine ꝑfruẽdi: hoc docuit in Canti/
cis. In p̄mo paraꝫ oſculũ pedũ: in ſecũdo oſculũ manuũ: ĩ ter
tio oſculũ oris: Vnde ⁊ ſic incipit: Oſculetur me oſculo oris
ſui.q.d. non ſufficit oſculũ pedũ: nõ ſufficit oſculũ manuũ: ſed
q̄ro oſculũ oris. De p̄mo oſculo iam ſatiati ſumus: De ſecũdo
nũc videam⁹. Primo igiꝫ inſpiciendũ eſt q̄ ſit materia hui⁹ li/
bri/ quę intentio/quis auctor/ q̄s finis/quę vtilitas/quis mod⁹
Materia agendi/quis titulus/cui parti philoſophię ſupponaꝫ. Materia
hui⁹ libri/ē vanitas ſęcularis: Quę triplex eſt.ſ. vanitas muta/
bilitatis/vanitas curioſitatis/vanitas mortalitatis. Prima va/
nitas ē in eis q̄ fiũt ꝓpter hoiem. Secũda in eis q̄ fiũt ab ho
mine. Tertia in eis q̄ fiũt ĩ hoie. Prima ē oĩm creaturarũ: ſe/
cunda tm̃ rõnabilium: tertia omniũ animantiũ. Prima eſt na/
turalis: ſecũda culpabilis: tertia pęnalis. Prima ē quędã cau/
ſa peccati: ſecũda peccatũ: tertia pęna peccati. Media/q̄r per/
uerſa eſt ⁊ culpabilis/arguiꝫ per primã/ puniꝫ ꝑ ſecũdã. Pri/
ma tangiꝫ: ibi: Vanitas vanitatũ. Secũda: ibi: Quid hꝫ am/
plius homo de vniuerſo labore ſuo q̄ laborat ſub ſole. Tertia:
Intentio ibi: Generatio p̄terit ⁊ generatio aduenit. Intētio auctoris ē
ꝑſuadere ad cõtemptũ omniũ/ vt oĩa poſſideamus: iuxta illud
Auctor Deuꝫ.xj.c. Oĩs locus quē calcauerit pes vr̃/ veſter erit. Au/
ctor triplici nomīe nũcupaꝫ: Salomon.i. pacificus: q̄r pacē in
regno ſuo habuit. Eccliaſtes.i. cõcionator: q̄r cętum.i. eccleſiã
cõgregauit. Idida.i. deo dilectus: q̄r ⁊ deus eum dilexit qua/
Finis dã p̄rogatiua/ quē tanto munere ſapiētię decorauit. Finis du/
plex eſt.ſ. ꝓprius ⁊ cõmunis. Proprius eſt timor dei ⁊ obſer/
uatio mãdatoꝝ dei: Vnde ⁊ ſic finiꝫ liber: Finem loquēdi pa/
riter oēs audiamus: Deũ time ⁊ mãdata eius obſerua: hoc eſt
oĩs hõ. Finis cõmunis ē vita ęterna: quę et oĩm libroꝝ theo/
logię finis eſt. Vnde Ioh.xx.g. Hęc aũt ſcripta ſũt vt creda/
Vtilitas tis: quia ieſus eſt filius dei: et vt credentes vitam habeatis in
Al. † delectatiõe noie ei⁹. Vtilitas magna eſt.ſ. aĩm a noxia ⁊ vana † dilectione
ſcire cõpeſcere: Quę maxime tangitur ibi: Melius eſt ire ad
domũ luctus q̄ȝ ad domũ cõuiuij.j.vij.a. Modus agendi ta/ Modus agēdi
lis eſt: Pauc⁹ eſt in ſermone/multus in ſentētia. Scriptus eſt
em̃ liber iſte intus ⁊ foris: ⁊ vtrobiq̄ȝ multipliciter: vt patebit
in executione. Supponiꝫ autē liber iſte toti philoſophię. Nã Cui pti phie ſupponaꝫ
ꝑtim ethicę/partim phyſicę/ partim theologicę. Diuidiꝫ aũt
iſte liber in quinq̄ȝ partes. In p̄ma parte p̄libaꝫ tota materia
libri: ibi: Vanitas vanitatum ⁊c. In ſecũda agiꝫ de vanitate
mutabilitatis: ibi: Oritur ſol et occidit ⁊c. In tertia agiꝫ de
vanitate curioſitatis: ibi: Ego eccleſiaſtes fui rex iſrael in hie/
ruſalem.j.j.c. In quarta de vanitate mortalitatis: ibi: Me/
mento creatoris tui ⁊c.j.xij.a. In quinta finem operis tangit
ibi: Finem loquendi pariter omnes audiamus. Titulus ta/ Titulus
lis eſt: Verba eccleſiaſtes filij dauid regis hieruſalem. In
quibuſdam tamen codicibus tam latinis q̄ȝ gręcis inuenitur:
regis iſrael: ſꝫ male: vt diꝫ Hieronym⁹. In ꝓuerbijs em̃ vbi
rudiũ inſtructio tradiꝫ/ quę ad totũ iſrael ꝑtinet.i. ad † xij. tri/ Al. ſr. / Al. r.
bus/recte poniꝫ ĩ titulo/regis iſrael: In eccliaſte cõtemptus
mũdi doceꝫ/qui tm̃ metropolitis cõuenit.i. habitatorib⁹ hie/
ruſalē: et ideo recte poniꝫ in titulo hui⁹ libri/regis hieruſalē.
In canticis ṽo/nec filius dauid/nec rex iſrael vel hieruſalem
poniꝫ in titulo: ſed ſolũ/ Canticacanticorũ ſalomonis: q̄r ibi
loquiꝫ ad eos qui ſolũ ſuperna deſiderãt: quibus ſolũ nomen
ſufficit ſalomonis: Vnde nec oportuit q̄ in titulo tangereꝫ pa
terna dignitas/vel regni auctoritas: Sic vult Hieronym⁹ in
Glo. in p̄ncipio hui⁹ libri. Et ꝓpe hoc ordine ſicut diꝫ Hiero
nymus/docent philoſophi: primo ęthicam: ſecundo phyſi/
cam: et quem in his profeciſſe vident/ad theologiam vſq̄ȝ ꝑ/
ducunt. Huic libro Gregori⁹ quaſi prologum pręmittit: ſed
ꝓ gloſa legiꝫ in libro: quę ſic incipit: Quõ hic liber ſit legen/
dus: in qua ratio nomĩs huius libri.i. eccliaſtes oſtēdiꝫ ⁊ mo/
dus docendi. Ob hoc em̃ eccleſiaſtes.i. cõcionator diciꝫ liber
iſte: q̄r in eo ſalomon tumultuantis turbę verba in ſe ſuſcipit:
vt ea ꝑ inquiſitionē dicat quę mens imperitorũ ꝑ temptatio/
nem ſentit vel dubitat: et quot ſentētias ꝑ inquiſitionē mouet
tot ꝑſonas in ſe ſuſcipit: Poſtea ṽo ſicut verus cõcionator ex/
tenſa manu tumultũ ſedat: ⁊ ad veritatis ſenſum omnes ſentē/
tias ⁊ dubitatiões motas reducit. Eſt autē traditio hebręoꝝ:
ſalomonē hũc librũ ſcripſiſſe/cum pęnitentiã ageret de eo q̄
in ſapiētia ſua ⁊ diuitijs ſuis cõfiſus deũ ꝑ mulieres offendit:
ſicut legiꝫ.iij. Reg.xj.a. Et Eccl.xlvij.c. Inclinaſti fęmo/
ra tua mulierib⁹. Hoc dicit † Albinus in quadã gloſa/quę ſic Al. † Rabanus
incipit: Tradunt hebręi. Aliorum ṽo traditio eſt q̄ ſalomon
hũc librũ ſcp̄ſit ĩ ſuggillationē idolatrię antiquę: cui⁹ radix et
cauſa fuit mũdi ęternitas quã quidã poſuerant. Et quia ſalo/
mon mulieres idolatras eo tempore adamabat: vt legiꝫ.iij.
Reg.xj.a. non fuit auſus apte philoſophari de mũdi vani/
tate/ne earũ errorem in ipſa radice perimens/eas vel gentes
earum offēderet: Vnde quaſi ad placandũ eas interdũ dicit:
Nihil nouũ ſub ſole: qđ tm̃ verũ eſt vno modo. Scriptus eſt
autē liber iſte intus ⁊ foris. Foris ſenſu hiſtorico: intus ſen/
ſu myſtico ⁊ morali: ſicut ⁊ cęteri libri biblię: qđ ſignificatũ ē
Ezech.ij.d. vbi diciꝫ: Ecce manus miſſa ad me in qua erat in/
uolutus liber: ⁊ expandit illũ coram me qui erat intus ⁊ foris
ſcriptus. Et ſcriptę erant in eo lamētationes ⁊ carmē ⁊ vę.

Explicit prologus.